

Spørgsmaalet kun drejer sig om, at den højtærede Minister en Gang under denne Forhandling har sagt, at han ikke kan tage imod dette Ændringsforslag og derfor — undskyld, at jeg bruger det Udtryk — stædigt maa staa fast paa dette, saa synes jeg i Virkeligheden, det er en Ydmygelse for Tinget, at Tinget skal bøje sig for den Omstændighed. Er der ikke andet og mere, der ligger til Grund for Ministerens Standpunkt i dette Tilfælde, synes jeg, at det er urimeligt af Ministeren at fastholde dette Standpunkt. Det er en anden Sag, dersom Ministeren kan paavise, at han mangler de nødvendige Forudsætninger for at kunne gaa ind paa Ændringsforslaget i dette Øjeblik, at der er vigtige Oplysninger, han først maa indhente. Saa kan jeg heller ikke have noget imod, at man siger som saa: Vel, saa maa vi udsætte Afgørelsen til tredie Behandling. Men er det ikke Tilfældet, kan jeg ikke forstaa, hvad der kan være Grunden, og hvorfor man ikke ligesaa godt kan vedtage Ændringsforslaget nu som siden. For Folketingets Værdigheds Skyld burde det dog være saadan, at Ministeren maa give gode gyldige Grunde for, at det er ham umuligt i Øjeblikket at tage imod Ændringsforslaget, uagtet han mener, at han kan gøre det ved tredie Behandling. Efter de Udtalelser, der ere faldne, er der en Mulighed for, at han kan gøre det til den Tid. Men er der som sagt ikke anden Grund til, at Ministeren tager den Stilling end den, at saadan og saadan har han sagt ved Begyndelsen af Forhandlingen, og derfor maa han fastholde den Stilling, synes jeg, at det er for lidt. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) mente, at der var politisk Agitation i denne Sag. Ville de Herrer gøre Politik ud af den, saa for min Skyld ingen Alarm, det have de Lov til, men saa maa man erkende, at vi, der ikke høre til de Sider, som støtte Ministeren, maa have Lov til at stemme af rene Realitetsgrunde, af Hensyn til, at vi finde Ændringsforslaget ganske rigtigt. Kan Ministeren derimod give vægtige Grunde for, at han først, naar han mellem anden og tredie Behandling har undersøgt Sagen nærmere, er i Stand til at tage endeligt Standpunkt, er Spørgsmaalet et andet, og saa kan jeg for mit Vedkommende lade være

at stemme for det paagældende Ændringsforslag.

K. M. Klausen: Saa snart jeg saa, at dette Ændringsforslag blev stillet af de tre ærede Medlemmer, var det min faste Beslutning at ville stemme for det, fordi jeg fandt, at det var et Forslag, der burde fremmes. De Herrer have Lov til at løbe fra deres eget Ændringsforslag, det kan jeg ikke gøre for. Jeg bliver staaende ved den Beslutning, jeg tog, da jeg saa Ændringsforslaget, og jeg ønsker, at det kommer frem til Afstemning, da jeg tror, det vil fremme Sagen. Jeg tror netop, det vilde være en alvorlig Spore og Paamindelse for de Herrer, der raade for Tingene i denne Sal til, at det bliver taget op til en meget alvorlig Overvejelse inden tredie Behandling. Det er min Overbevisning, at dette Ændringsforslag netop har godt af den Behandling, det har faaet her. Det er maaske det allerbedste, der kan gøres ved Ændringsforslaget. Det er min Overbevisning, at de Herrer ingen reelle Grunde have for deres Stilling. Derfor kunne de lige saa godt stemme for Ændringsforslaget nu. De komme alligevel til at stemme for det til tredie Behandling.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 53 til § 15 af et *Mindretal* (N. C. Christensen, K. M. Klausen og Marott) (se Tillæg B. Sp. 511) *forkastedes* med 55 Stemmer mod 16.

§ 15 (se Tillæg A. Sp. 151) *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 499) *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf af *Ministeren for offentlige Arbejder*, tiltraadt af *Udvalget*, *vedtoges* uden Afstemning.